

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝΕΞΤΩΤΩΝ.

Περὶ τῶν ἐν Πρεβέζῃ διαπραγματεύσεων ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος οὐδὲν θετικόν, ἔχομεν νὰ μεταδώσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν. Ἡ Πύλη οὐδὲ κεραϊὰν παρεκκλίνει τῆς ἀρχαιοπαράδοτου αὐτῆς πολιτικῆς, μετερχομένη πᾶσαν τὴν ἑαυτῆς ὑπουλότητα καὶ πλεῖστα ἐξευρίσκουσα μέσα ὅπως ἀναβάλλῃ ἐπὶ ἄπειρον τὴν λύσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος, μέχρις οὗ εὖρη εὐθετον καιρὸν καὶ ἀποφύγῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὑποχρεώσεων τῆς.

Αἱ ὁδηγίαι, ἃς ἔλαβεν ὁ Μουκτάρ πασσᾶς παρὰ τῆς κυβερνήσεώς του, ἀφίστανται πολὺ τῶν παρὰ τοῦ βερολινείου συνεδρίου δεδογμένων· αἱ δὲ ἀναγγελλομένης εὐρύτεραι ὁδηγίαι, εἰ καὶ δὲν θὰ ἔχωσιν, ὡς δὲν ἀμφιβάλλομεν, βᾶσιν τῶν συζητήσεων τὴν παρὰ τῆς συνθήκης ὀρισθεῖσαν ὀροθετικὴν γραμμὴν, δὲν ἀφίχθησαν εἰσέτι. Καὶ Κύριος οἶδε πόσος θὰ παρέλθῃ καιρὸς μέχρι τῆς κωμίσσεως ὁδηγίων νεωτέρων, αἵτινες δὲν θὰ ἔχωσιν ἄλλον σκοπὸν, ἢ τὴν χρονοτριβὴν καὶ τὴν ματαιοπονίαν.

Ἡ Τουρκία εἶνε κάλλιστα ἐξησκημένη εἰς τὸ νὰ παίξῃ τὴν κωμωδίαν ταύτην καὶ τὸ παιγνίδιον τῶν ἀναβολῶν, ἐμπαιζούσα τὴν πτωχὴν Ἑλλάδα καὶ τὰς συνοπογραφάσας τὴν συνθήκην δυνάμεις, ἐφ' ὅσον εἶνε βεβαιωμένη ὅτι δὲν θὰ ἐξασκήσωσιν οὐδεμίαν ἐπὶ αὐτῆς πίεσιν.

Εἶνε δὲ πασίγνωστον ὅτι ἡ Τουρκία τὴν ἐλαχίστην δὲν δίδει προσοχὴν καὶ σημασίαν εἰς παραστάσεις, ὅσον ἐντονοὶ καὶ ἂν ᾖ, καὶ εἰς μέχρι λόγων ἀπειλάς· διὰ νὰ ἐνδώσῃ, πρέπει νὰ ἐκβιασθῇ. Ἀλλὰ μέχρι τοῦ σημείου τούτου οὐδεμίαν τῶν μεγάλων δυνάμεων δὲν ἐπροχώρησεν ἐτι, διὰ τοῦτο καὶ ἡ Τουρκία μεταχειρίζεται τὴν συνειθισμένην τῶν ἀναβολῶν πολιτικὴν, μετερχομένη ἐν τῷ μεταξὺ πάντα τὰ δόλια καὶ πανοῦργα μέσα, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ ματαιώσῃ τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀφορώσας διατάξεις τοῦ συνεδρίου.

Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές ὅτι ἡ μεγαλόφρων καὶ φιλόανθρωπος Γαλλία ἔλαβε τὴν εὐγενῆ ἀρχεβουλίαν νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς νομίμους ἡμῶν ἀπαιτήσεις. Εἰς τὰς ἐντόνους δὲ παραστάσεις τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Γάλλου πρεσβευτοῦ κ. Φουρνιέ, ὀφείλομεν τὰς ἄχρι τοσδε μικρὰς τῆς Πύλης παραχωρήσεις. Ἀλλ' ὅπως ἐκλυθῇ τὸ πηλὸν τούτου

ζήτημα, κατὰ τὸ 13ον πρωτόκολλον, δεόν νὰ ἐξεσκηθῇ μεγάλη ἐπὶ τῆς Πύλης πίστις, καὶ νὰ βεβαιωθῇ αὕτη ὅτι καὶ ἐνόπλιος θέλει ἐκβιασθῇ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἑαυτῆς ὑποχρεώσεων.

Ἄγνοοίμεν τί σκέπτονται καὶ ποῖαι εἶνε αἱ διαθέσεις τῶν ἄλλων δυνάμεων, τῶν συνοπογραφῶν τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου. Ἐχομεν ὅμως δι' ἐλπίδος ὅτι ἡ μεγάλη καὶ κραταιὰ Γαλλία, ἡ τοσοῦτον ἐκθύμως ἀναλαβοῦσα τὴν προστασίαν τῶν δικαίων ἡμῶν, δὲν θέλει ἐγκαταλίπει τὸ ἔργον ἡμιτέλες, ἀλλὰ συνεννοουμένη μετὰ τῶν ἄλλων δυνάμεων καὶ τὰς δυσμενεῖς τυχόν διαθέσεις αὐτῶν εἰς εὐμενεῖς μετατρέπουσα θέλει φέροι εἰς πέρας αὐτό.

Ἀλλὰ καὶ εἰς ἕτερος λόγος πείθει ἡμᾶς περὶ τούτου, ἔξῃς ἡ θέλησις καὶ ὁ πόθος τῆς Εὐρώπης ἴσο καὶ εἶνε νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐντελῶς καὶ κατὰ γράμμα ἡ βερολινεῖος συνθήκη, καὶ τοῦτο, διότι δὲν εὐχαριστεῖται νὰ ἴδῃ τὸ οἰκοδόμημα αὐτῆς ἄρδιν ἀνατρεπόμενον. Καὶ κατὰ μὲν τὰς λοιπὰς διατάξεις τῆς ἢ συνθήκης ἐφηρομόσθη, μένουσι δὲ ἀνεκτέλεστοι μόναι αἱ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀναφερόμεναι, ἢ μὴ ἐφαρμογὴ τῶν ὁποίων πασιφανῆς εἶνε ὅτι θέλει διαταράξῃ τὴν ποιητὴν εἰρήνην.

Ἄν δὲ ἡ Εὐρώπη φρονῇ ὅτι ἡ Ἑλλάς μικρὰ καὶ ἀσθενὴς οὕτα δὲν δύναται νὰ διεκδικήσῃ τὰ δίκαιά της, κακῶς φρονεῖ. Ἡ Ἑλλάς ὅσον μικρὰ καὶ ἂν ᾖ, ἐν τῷ δικαίῳ τῆς γίνεται γίγας· καὶ τὸν τελευταῖον δὲ πολίτην αὐτῆς δύναται νὰ θυσιάσῃ, ἀλλ' οὐδέποτε θὰ ὑποχωρήσῃ ἀπέναντι τῶν ἀνεγνωρισμένων αὐτῆς δικαιωμάτων, ἄλλως τε καὶ διότι ἡ ἔσπληαρχος διπλωματία περιώρισεν αὐτὴν εἰς στενά ὄρια, ἐν οἷς ἀδύνατος ἀποβαίνει ἢ περαιτέρω ὑπαρῆς αὐτῆς.

Πλὴν ἢ ἀποθάνῃ ἐξ ἀσφυξίας δὲν σκοπεῖ. Θέλει σπεύσει ἀρωγὸς τῶν ὑπὸ δουλείαν τέκνων αὐτῆς, θέλει συναγύρει τοὺς πάντας καὶ πανταχοῦ, ἐνθα ὑπάρχει γῆ ἑλληνικὴ, θέλει θρονιάσῃ ἢ κλαγγὴ τῶν ὀπλων, ἣτις δὲν θέλει παύσει πρότερον πρὶν ἢ ἴδῃ τοὺς πόθους τῆς ἢ Ἑλλάς πεπληρωμένους. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀνατρέπεται ἄρδιν, ἢ δὲν ἀνατρέπεται τὸ οἰκοδόμημα τοῦ Βερολίνου.

Τὸ συμφέρον λοιπὸν τῆς Εὐρώπης εἶνε ἢ ἐπὶ μακρὸν διατήρησις τῆς καθόλου εἰρήνης· ἐπὶ τούτῳ δεόν νὰ ἐκβιασθῇ ἡ Τουρκία ἵνα ἐκπληρωθῇ καὶ τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὑποχρεώσεις τῆς. Ἀλλὰ τούτῳ μὴ ἰσομένον, ἀνευκτοῦ εἶνε ἢ διατά-

ραξίς τῆς εἰρήνης. Δὲν θέλουσιν ἄρα γε μεταχειρισθῇ αἱ μεγάλαι δυνάμεις τὴν μεσολάβησιν καὶ ἐπιρροὴν αὐτῶν πρὸς πρόληψιν τούτου; Τὰς ὑπογραφὰς αὐτῶν θέλουσιν ἐπιτρέψει νὰ περιφρονῶσι καὶ προσβληθῶσιν ὑπὸ τῆς πείτμονος καὶ ὀσμῆραι καταρρεούσης Τουρκίας; Μικρὸν καὶ ὀφόμεθα.

ΝΕΑ.

Τέλος πάντων ἐξεδόθη καὶ ὁ πολυθρύλητος νέος Ἰραδὴς ἢ μασπατάς. Μετὰ τὸν νέον αὐτὸν μασπατᾶν βολεῖται ὁ σουλτάνος τὰ λάθη τοῦ πρώτου Ἰραδέ. Μᾶς παραχωρεῖ λοιπὸν ἐξήντα χωριά καὶ ἕνα δυὸ τρίτα χωράφια παραπάνω ἀπὸ ὅσα μᾶς παραχωροῦσε τὴν πρώτην φορά, ἀλλ' ἢ ἀχάριστος Κυβερνήσις μας δὲν τὰ δέχεται. Ὄρση κακωχάται.

Καὶ δὲν σώνει ὅτι δὲν δέχεται ὅσα μᾶς χαρίζει ὁ σουλτάνος, ἀλλὰ, καὶ τοῦτο εἶνε τὸ χειρότερον, διέταξε καὶ τοὺς ἐπιτρόπους μας ἐπὶ Πρεβέζα, ἅμα τοὺς διαβάσῃ ο Μουκτάρ τὸν νέον Ἰραδὴ νὰ τὸν ἀποχαιρετίσῃ καὶ νὰ πάρουν τὰ πλυμένα των, καὶ ἀπλυτὰ καὶ νὰ καλῶς ὀρίσῃν ἐδῶ. Αὐτὸ εἶνε τὸ εὐχαριστῶ.

Τὸ δάνειο τῶν ἐξήντα ἑκατομμυρίων ὑπεγράφη καὶ δὲν ὑπεγράφη. Ἀλλὰ ὅμως ὑπογραφή μιά φορά δὲν μπορεῖ πλέον νὰ ξευπογραφή καὶ ἔτσι θὰ ᾖ πλέον ὑπογεγραμμένο διὰ πάντα. Αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἀρνηθῇ κανεὶς.

* *

Ὁ στρατὸς μας συνεπληρώθη εἰς δεκαευνέα χιλιάδας, σωστά χωρὶς νὰ λείπῃ οὔτε ἕνας, ἕνεκα δὲ τούτου ἢ κυβερνήσις διέταξε νὰ μὴ γειώνωνται πλέον δεκτοὶ ἄλλοι ἐθνοφύλακες. Ἐθνοφύλακες καυμένοι.

* *

Ὁ ἀτμοδόμων «Ἑλλάς» διετάχθη τέλος πάντων νὰ ἔλθῃ, φοτωμένος μὲ κροῦπ, μπάλες καὶ μπαλαμοδράλια, τὸ δὲ ὠθητικὸν «Μικρούλης» ἐρίφθη καὶ αὐτὸ εἰς τὴν Ὀάλασσα καὶ ὑστερα ἀπὸ ἐνὶ δύο ἡμέρας θὰ τὸ ἔρωμε καὶ αὐτὸ ἐδῶ. Τώρα ἂν κοτᾶ ὁ Χοῦάρτ, ἃς κοπιᾶσῃ καὶ τοῦ δείχνομε πόσα ἀπὸ τὰ βάζει ὁ σάκκος.

Ἡ προτομιαστικὴ τῶν ἐκλογῶν ἐνεργοῦνται μὲ μεγάλη ζωηρότητα. Στὸν Πειραιᾶ ἀρχίσαν μὲ διαδελώσεις καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας μὲ καρποσμάδας. Ὁ σουτσοὺς τὰ βλέπει ὀλίγο σαφῶς, ὁ Μακρυγιάννης ὀλίγο ζαβὰ καὶ ὁ

ΜΟΥΧΤΑΡ

Ίδού ὁ νέος Ἰραδῆς, ἀγαπητοὶ μου φίλοι...
Μὲ τοῦτου ἱκανοποιεῖ τοὺς πόθους σας ἡ Πύλη.
Ἄλλ' ἂν κι' αὐτὸς εὐχάριστος δὲν σᾶς φανῆ! καθόλοι,
Αἰ! τότε πιά πηγαίνετε, Ῥωμηοὶ, κατὰ διαβόλοι.

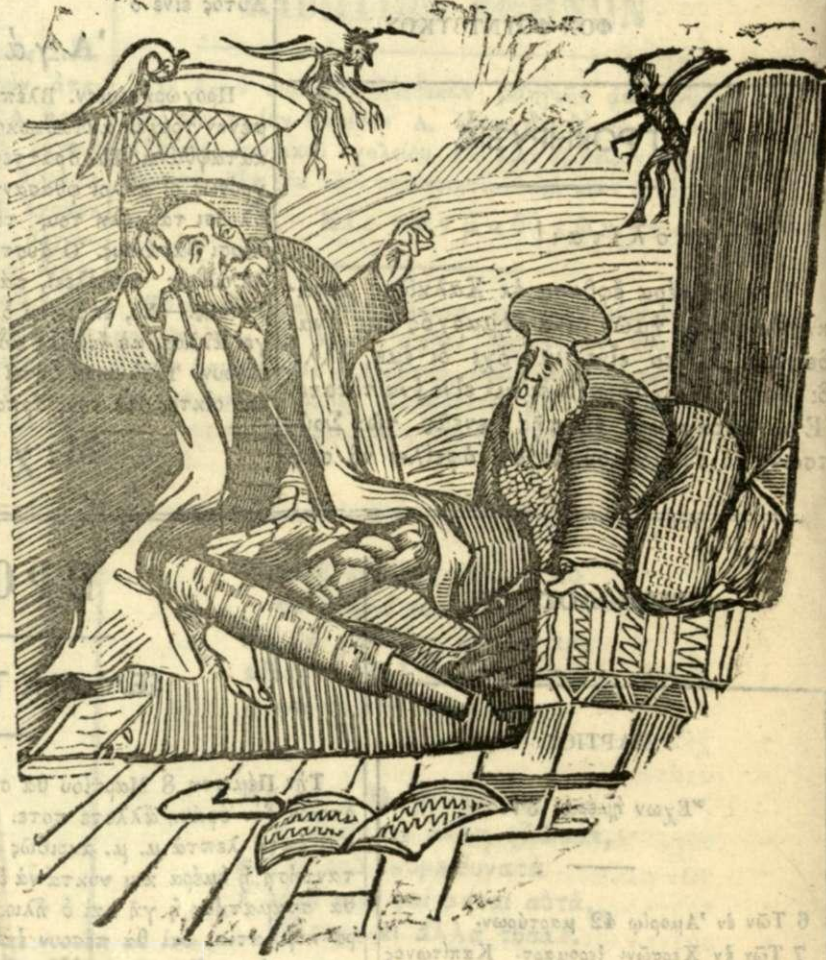
ΣΟΥΤΣΟΣ.

Τί εἶν' αὐτὸς ὁ Ἰραδῆς;.. τί εἶν' αὐτὴ ἡ χάρτα
Τὰ Γιάννενα δὲν φαίνονται, οὔτε αὐτὴ ἡ Ἄρτα
Λοιπὸν ἀφοῦ αὐτὰ τὰ δυὼ ἡ Πύλη δὲν μᾶς δίνει,
Θὰ φύγομεν ἀπ' τὴν Πρέβεζα, κι' ἄς γίνῃ ὅ,τι γίνῃ!

Ἡ ΣΚΗΝΗ ΕΝ Τῷ ΘΕΑΤΡῳ.

Ι. Καμπούρογλους. Ψυχῆ μου, ὅλοι αὐτοὶ ἐδῶ σὲ τριγυρίζου-
μεν ὡς σκύλοι λυσσασμένοι. Σῶσον, ἐλέησον. Ὅτι ἐν σοὶ τὸ πᾶν, καὶ ἐν
ἡμῖν τὸ κενόν. Ῥαχὴλ, Ῥαχὴλ, σοῦ ἐσμὲν καὶ σὺ ἡμῶν. Κυρία, ἐλέησον,
κυρία, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΜΑΚΡΑΚΙΟΣ ΣΚΗΝΗ.

Βλαχόπουλος. Φεύγω πηγαίνω, δάσκαλε, τὴν εὐχή σου, καὶ
ἔχε πὺ τὴν ἁμαρτία.
Μακράκης. Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ παρῖνομοι πιμωνια-
κοὶ ἐλεύσεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστὶ, ὅτε μετανοήσουσι, ἀλλ' οὐκ ἔτι σω-
τηρία. Ἰδού οἱ Ἄγγελοι τοῦ Οὐρανοῦ περιπέττανται ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν
μου. Φίλησε τὸ ξύλινο θαυματοργὸ ποδᾶρι μου καὶ αἶντε. Ἡ εὐχή του.